

(א) נעיל מו... (ב) נעיל מו... (ג) נעיל מו... (ד) נעיל מו... (ה) נעיל מו... (ו) נעיל מו... (ז) נעיל מו... (ח) נעיל מו... (ט) נעיל מו... (י) נעיל מו...

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נעיל מו... (ב) רש"י ד"ה נעיל מו... (ג) רש"י ד"ה נעיל מו... (ד) רש"י ד"ה נעיל מו... (ה) רש"י ד"ה נעיל מו... (ו) רש"י ד"ה נעיל מו... (ז) רש"י ד"ה נעיל מו... (ח) רש"י ד"ה נעיל מו... (ט) רש"י ד"ה נעיל מו... (י) רש"י ד"ה נעיל מו...

הנהגות הגר"א

(א) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ב) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ג) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ד) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ה) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ו) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ז) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ח) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (ט) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו... (י) ר"י גר"א ד"ה נעיל מו...

משוכיפ. לקמיה מפריש דבר המושך כל העדר אחריו: ה"ד אי **במשיכה**. שהכיפה נמקל וזלמה לפניו שכן דרך זהמה דקה: ליקני **במשיכה**. למה לי מסירת משכוכית: אי **במשיכה**. קני להו שהיה ר"ה"ר או חצר שאינה של שניהן שאין משיכה קונה שם דאין משיכה

כיוון שמסר לו מפתח קנה ה"ד אי **בכספא** ליקני בכספא אי בחוקה ליקני בחוקה לעולם בחוקה ובעי למימר ליה לך חוק וקני וביון שמוסר לו מפתח כמאן דאמר ליה לך חוק וקני דמי אמר ריש לקיש משום ר' נאי "המוכר עדר לחבירו כיון שמסר לו משכוכית קנה ה"ד אי במשיכה ליקני במשיכה אי במסירה ליקני במסירה לעולם במשיכה ובעי למימר ליה לך משוך וקני וביון דמוסר לו משכוכית כמאן דאמר ליה לך משוך וקני דמי מאי משכוכית הכא תרגמו קרקשתא ר' יעקב אומר עיזא דאולא בריש ערדא כדרדש יהוא גלילאה עליה דרב חסדא כד רגזו רעיא על ענא עביד לנגדא סמוחא: **מתני'** כסוהו הראשון ובה השני ומצאו מגולה ולא כסוהו השני חייב **כסוהו** כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור לא כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת חייב **נפל** לפניו מקול הכרייה חייב לאחריו מקול הכרייה פטור **נפל** לתוכו שור וכליו ונשתברו חמור וכליו ונתקדעו חייב על הבהמה ופטור על הכלים **נפל** לתוכו שור חרש שוטח וקמץ חייב **כן** או בת עבד או אמה פטור: **גמ'** וראשון עד אימת מיפטר אמר רב בכדי שידע ושמאל אמר בכדי שיוודעוהו ורבי יוחנן אמר **וא** בכדי שיוודעוהו וישכור פועלים ויכרות ארזים ויכסוהו: כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור: כיון דכסוהו כראוי היכי נפל אמר ר' יצחק בר בר חנה 'שהתליע מתוכו איבעיא להו כסוהו כסוי שיכול לעמוד לפני שוורים ואין יכול לעמוד בפני גמלים ואתו גמלים וארעוה ואתו שוורים ונפלי ביה מאי אמרי היכי דמי אי דשכיחי גמלים פושע הוא ואי דלא שכיחי גמלים אנוס הוא לא צריכא דאתו לפרקים מו אמרינן כיון דאתיין לפרקים פושע הוא דאיבעי ליה אסוקי ארעתיא או דלמא כיון דהשתא מיתה ליכא אנוס הוא ת"ש כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור ה"ד אילימא כראוי לשוורים וכראוי לגמלים היכי נפל אלא לאו כראוי לשוורים ולא

נב.

כיון דמסר לו מפתח קנה ה"ד [אי] **בכספא** בו. רש"י מפריש כפי חוקת הכתובים (כ"ב ד' נב: וספ ד"ה נעיל) גבי נעיל וגדר כל שהוא נכנסו הגר דנעיל היינו שקבע מנעול בדלת לנעלו דהוי בנין אבל סגר הדלת נכנסו הגר אין חוקה דאין זה אלא כמבציה ארי מנכסי חבירו ואע"ג דגבי שפירות הכתובים אמר גרש מסכת פסקים (דף ד' וספ) דכשמשך לו מפתחות הוי נחוקת השוכר לבדוק וה"ה לקיטו ה"מ מוכר ומשכיר בית לחבירו אבל נכנסו הגר מאן מסר ליה דליקני וקשה לר"י להכא משמע כדריש דמסירת מפתח לא קני אלא הוי כאומר לך חוק וקני דווקא גבי חמץ הוא דתלוי במסירת מפתח דמי שפחת צירו עליו לבדוק כיון שהוא יכול ליכנס בזה הבית לבדוק ומה שפי' דלא קני בנעילה דלת אין נראה דנגיעין בפרק הורק (דף ע"ו:) אומר גבי נט דחזיל איחי ומיחוד ומפתח אלמא נעילה לחוד קניא שלא היה יכול לעשות שום מנעול דשנת הכי ואע"פ שאסור לקנות בשבת בשבט מרע שרי שלא תטרופ דעמו דלאמרי בפרק מי שמע (כ"ב דף קט: וספ) ובחוקת הכתובים (ספ דף ע"ו.) נמי מוכח גבי ההוא דתנן אלו לבדו שיש להם חוקה ואלו שאין להם חוקה ופרין הגמרא מ"ש רישא ומ"ש סיפא ומשני אמר רבא כל שאינו נכנסו הגר קנה נכנסו חבירו (א) קנה נכנסו הגר לא קנה נכנסו חבירו הכנים מרגעולין לתוך הבית הרי זו חוקה נכנסו הגר נמי קנה והיינו טעמא דקנה דמסתמא כשתנן שם מרגעולין נעיל דלת כדי למשרא אלמא בנעילה דלת סגי ואין לדמות נעילה דלת למכירת ארי דווקא תנן לרור דסכר מנייה מיהא הוא דלאמרי בחוקת הכתובים (כ"ב דף ג.) דהוי כמכירת ארי אבל נעיל דלת דפני כל אדם ואין מניח אדם ליכנס מוכחא מילתא שהנית שלו וקני בנעילה לחודה והא דאמר החס הנונה פלטריין נכנסו הגר וכן אחר והעמיד להם דלתות קנה אורחא דמילתא נקט שאותו שמעמיד דלתות רגיל לנעול וה"ה נעיל ולא העמיד: **בבד'** שידע. כלומר שהקול ילא שהגור מגולה דמסתמא שמע ושמאל אמר כשמיעה בעלמא לא מחייב דאין סומך אשמיעה עד שיוודעוהו ורבי יוחנן אמר עד שידעוהו וישכור פועלים ויכרות

עין משפט
גר מצוה
סו א ב מ"י פ"ג מהל'
מכירה הלכה א פטמ
עין פ"ג טו"ע פ"ג ח"ט סי'
ק"ל ספ"ק ד'
סו ב מ"י פ"ג מהל' ט"ק
ממון הל' א פטמ עין
פ"ג טו"ע ח"ט סי' מ'
ספ"ק ט'
סו ד מ"י שם הל' ד'
טו"ע שם ספ"ק ט'
כ"ג:
ס"ב ה מ"י שם הלכה י'
ומי' בהשגות ובמ"מ
טור ש"ס ספ"ק אל'
ע"י מ"י שם פ"ג הלכה
א פטמ שם טו"ע שם
ספ"ק כ"ג:
ע"י מ"י שם פ"ג הלכה א
טו"ע שם ספ"ק ט'
ע"י מ"י שם פ"ג הלכה ד'
ומי' בהשגות ובמ"מ
טו"ע שם ספ"ק כ"ג:

ארום וה"ה השני שנמנע לו שיעור זה אלא דלא צעין שיוודעוהו שכבר ידע ושמאל סגר דמיד יש לו להשיב שם שומרים שלא יפול שום דבר בצור: **ואתו** שוורים ונפצו ביה. פ"ה דלא נפלו צו גמלים לא מיבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא וכן משמע הלשון ויש ליתן טעם דכבר דאפילו לא שכיחי גמלים כלל יש לחוש שמא יבאו גמלים ויפלו אבל אין לחוש שיערו גמלים ויפלו אחרי כן שוורים:

וכן או **כס**. כלומר אע"ג דקטנים הן וליכא למימר איבעי להו עיני ומילא אפ"ה פטור מגזירת הכתובים שור ולא אדם חמור ולא כלים (ג.):
גמ' וראשון עד אימת מיפטר. היכא דבא השני ונשתמש בו ולא כסוהו עד אימת רמיא כולה חיובא אשני וראשון פטור: **כדי** שידע. שבה גס הראשון אחרי כן ויראו מגולה הואיל ושיניהן יודעין שהוא מגולה רמיא חיובא אחריו: **ושמאל** אמר בכדי שיוודעוהו. אע"פ שלא בא וראהו חייב בחלקו ולא רמיא כולה אשני דהא לא גילהו דמיחייבה משום פותח לשון מורי. לשון אמר עד כדי שיוודעוהו אפ"י בא וראהו פטור עד שיוודעוהו ולשון ראשון כשר: **ויכרוס** ארזים. כו'. אבל לשני שבה ונשתמש בו לא ייבטן שיעורא כולי האי דהוה ליה לאחזיקי שומרים עלייהו: **וארעוהו**. קלקלה ונעשה רעועה: **ואסו** שוורים ונפלו ציה. דאי נפלו ציה גמלים לא מבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא: אי שכיחי גמלים פושע הוא.